

To je ale nadělení.

Zvířetín je v ohrožení!

Hoří park! A hoří dům!

Zavolejte hasičům!

Sluníčko skryl černý mrak,

Kouř stoupá až do oblak.

Červený hasičský vůz

má to k ohni velký kus.

Už se ale směle řítí,

Klakson houká- maják svítí,

Za volantem méďa sedí,

Odhodlaně k ohni hledí.

V parku vládne panika,

každý honem utíká.

Želva ze všech nejvíce –

předhoní i zajíce!

Oheň ječí, hučí, prská,

dračími ocásky mrská.

Rudý jazyk vyplazuje,

všechno kolem oblizuje!

Už jsou tu však hasiči!

Oheň jen tak zasyčí,

když jej voda zaleje!

Parku svítá naděje!

Z vršku stromu naříká,

slzami se zalyká-

ustaraná veverka:

„V dutině spí má dcerka!“

Hasiči však nemeškají,

honem žebřík vysouvají,

a zrzavé mládětko

dostanou ven za krátko.

Méděa hasič opatrně

pochová to malé škvrně.

Zabrouká mu pod vousy,

že už se bát nemusí.

Hasičský vůz zoufá si:

Park tu rostl do krásy.

Všichni sem rádi chodili,

a teď zmizel ve chvíli!

Ráno v parku párek myšek -
udělal si oheň z šišek.

Místo opečených párků
podpálili půlku parku.

Ohněm lehly keře, stromy,
zvířátkům shořely domy,
kde se zelenala stráň,
je teď vyhořelá pláň.

Nový park se vysadí!
Hasiči s tím poradí!
Hned přiloží ruku k dílu,
zapojí veškerou sílu....
A ostatní zrovna tak!

Každý brouček, každý pták,
zkrátka celý Zvířetín
napravuje hloupý čin.

„Na sirky nesáhneme!
To my, myšky, slibujeme!“
Hasiči dodají v zápětí:
„Zápalky nejsou pro děti!“